

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑/๒๕๕๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๕๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระหว่าง

อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
นายรักเกียรติ สุขชนะ ที่ ๑	
นางสุรกัญญา สุขชนะ ที่ ๒	ผู้คัดค้าน

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ ขณะที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มีทรัพย์สินรวม ๗๑,๓๗๗,๗๒๐.๕๐ บาท มีหนี้สินรวม ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๔๙,๓๗๗,๗๒๐.๕๐ บาท นางสุรกัญญา สุขชนะ ผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งเป็นคู่สมรสของผู้คัดค้านที่ ๑ มีทรัพย์สินรวม ๒๕,๒๐๖,๗๐๔.๓๘ บาท ไม่มีหนี้สิน ส่วนนายสุวิชา สุขชนะ บุตรของผู้คัดค้านทั้งสองมีทรัพย์สินรวม ๒๖,๕๘๖.๖๔ บาท ไม่มีหนี้สิน รวม ๓ คน มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๗๘,๖๑๑,๔๑๑.๕๒ บาท ต่อมาวันที่ ๒๒ ธันวาคม

๒๕๕๒ นายเดช พุ่มคชา ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาผู้คัดค้านที่ ๑ ว่าระหว่างที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีเงินไหลเข้าออกในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน ของผู้คัดค้าน ที่ ๒ นับร้อยล้านบาท น่าสงสัยว่าเงินดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับกรทุจริตจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ในขณะที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า เข้าหลักเกณฑ์ที่จะรับไว้พิจารณา จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ไต่สวนข้อเท็จจริง และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการแทนในการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มีเงินฝากในบัญชีธนาคารหลายแห่งเพิ่มขึ้น คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว แต่คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถชี้แจงให้เชื่อได้ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ได้เงินจำนวน ๒๓๓,๘๘๐,๐๐๐ บาท มาโดยชอบ อันได้แก่ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕ - ๒ - ๖๒๕๕๕ - ๗ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จำนวน ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๘ และ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐,๔๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๓๑๕ - ๓ - ๐๒๗๖๕ - ๒ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๔ และวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรีภิบาล ๑ บางกะปิ บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๐๗๗ - ๒ - ๕๗๑๕๑ - ๘ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ บัญชีสะสมทรัพย์ เลขที่ ๑๑๓ - ๔ - ๐๕๒๘๗ - ๑ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๒๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท และในวันเดียวกันนำฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔ - ๑ - ๕๒๖๒๗ - ๔ บัญชีชื่อนายจารุกิตต์ (จิรายุ) จรัสเสถียร จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๗ - ๑ - ๑๕๓๐๖ - ๕ บัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ นำฝากวันที่ ๒๔ และ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๖,๔๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาภูมทวาปี จังหวัดอุดรธานี บัญชีฝากประจำเลขที่ ๔๑๘ - ๒ - ๐๖๗๔๔ - ๔ บัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ นำฝากวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔ - ๑ - ๖๖๖๗๗ - ๗ บัญชีชื่อนายพิชญกร อุดรสถิตย์

นำฝากวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๔๕,๓๕๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ ยอมรับว่าเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนซึ่งได้จากการเล่นการพนัน เว้นแต่เงินจำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่กู้ยืม นายสมบัติ เพชรตระกูล ๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนอีก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๒ แต่คณะอนุกรรมการไต่สวนมีความเห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้เงินจำนวนดังกล่าวมาโดยรัวยผิดปกติ ในที่สุดคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าระหว่างที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีพฤติการณ์รัวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากขึ้น หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจ ในตำแหน่งหน้าที่ รวมทั้งสิ้น ๒๓๓,๘๘๐,๐๐๐ บาท และขอให้ศาลมีคำสั่งว่าทรัพย์สินเงินสดจำนวน ๒๓๓,๘๘๐,๐๐๐ บาท ดังกล่าว ตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำร้องคัดค้านและแก้ไขคำร้องคัดค้านว่า นายเดช พุ่มคชา และเครือข่าย ๓๐ องค์กรพัฒนาเอกชนไม่ใช่ผู้เสียหายตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๖ ประกอบมาตรา ๔ เพราะไม่ได้รับความเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้คัดค้านที่ ๑ อีกทั้งไม่ได้รับมอบอำนาจจากกระทรวงสาธารณสุข คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่มีอำนาจกล่าวหาและไต่สวนในเรื่องนี้ นอกจากนี้นายเดชร้องเรียนเฉพาะบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้คัดค้านที่ ๒ และการใช้จ่ายงบประมาณการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ ๑,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ได้ร้องเรียนกล่าวหาบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้คัดค้านที่ ๑ ในชื่อบุคคลอื่นด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจกล่าวหาและไต่สวนผู้คัดค้านที่ ๑ เช่นกัน เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาภูมทาวปี จังหวัดอุดรธานี บัญชีฝากประจำเลขที่ ๔๑๘ - ๒ - ๐๖๓๔๔ - ๔ บัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ที่นำฝากเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการมีมติให้ยุติเรื่องแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจไต่สวนซ้ำอันเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๑๒๘ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๗ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมแก่ผู้คัดค้านที่ ๑ เพราะการแจ้งข้อกล่าวหาจะต้องกระทำในขณะที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่เกิน ๒ ปี ตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่ขณะแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมได้ล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว การแจ้งข้อกล่าวหาทั้งสี่ครั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้ระบุว่าผู้คัดค้านที่ ๑ รัวยผิดปกติ การแจ้งข้อกล่าวหาจึงไม่ชอบด้วยมาตรา ๗๖ คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ไม่มีอำนาจไต่สวนตามมาตรา ๗๗ อัยการสูงสุดไม่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๘๐ ประกอบกับ คำร้องไม่ครบองค์ประกอบในเรื่องร่ำรวยผิดปกติ ยิ่งกว่านั้นผู้ร้องและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องนำสืบ พิสูจน์ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ร่ำรวยผิดปกติให้ครบเงื่อนไขตามคำนิยามก่อน ต่อจากนั้นการพิจารณาพิสูจน์ จึงจะตกแก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ตามมาตรา ๓๕ ผู้ร้องและคณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถชี้แจงว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ทรัพย์สินมาโดยชอบ และถือว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยร่ำรวย ผิดปกติ เนื่องจากคณะอนุกรรมการไต่สวนสรุปวิธีการเล่นการพนันผิดพลาด ไม่มีการสอบถามผู้ที่มีอาชีพ จัดพาคนไปเล่นการพนัน ได้แก่ ตัวแทนและตัวแทนช่วง ซึ่งผู้ไปเล่นการพนันจะวางเงินของตนเองก่อน ไปเล่นการพนัน หรือขอมวงเงินเครดิตจากตัวแทน และจะชำระบัญชีเงินพนันที่เล่นได้เสียกับตัวแทนเหล่านั้น โดยไม่ต้องนำเงินไปชำระบัญชีกับบ่อนกาสิโนหรือนำเงินกลับมาประเทศไทยเอง เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าไปเล่นการพนันในบ่อนกาสิโนจะใช้ชิพตายแทนเงินที่ใช้เล่นการพนัน หากชนะพนันจะได้รับชิพเป็น กลับมาซึ่งสามารถนำไปแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศได้ ส่วนตัวแทนหรือตัวแทนช่วงจะได้ค่าตอบแทน หรือค่าคอมมิชชั่น โรลลิ่ง (Commission Rolling) จากบ่อนกาสิโนอัตราร้อยละ ๑.๕ ถึง ๑.๘ ของชิพที่ถูกค่าใช้เล่นการพนันทุกครั้ง แต่ถ้าลูกค้าวางเงินประกันเป็นทุนก่อนไป ค่าตอบแทนดังกล่าว จะตกเป็นของลูกค้า ที่คณะอนุกรรมการไต่สวนสรุปว่า จะต้องมีการวางเงินหรือชำระเงินก่อนไปเล่นการพนัน จึงไม่ถูกต้อง และขัดแย้งกับหลักเกณฑ์การวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการไต่สวนและของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เอง คณะอนุกรรมการไต่สวนวินิจฉัยข้อเท็จจริงไม่ครบถ้วน และไม่พยายามแสวงหาพยานหลักฐาน ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ การที่ประธานคณะอนุกรรมการไต่สวนงดการประสานงานขอความร่วมมือ ไปยังอัยการสูงสุด เพื่อขอเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการไปเล่นการพนันที่บ่อนกาสิโนเบียร์สวูด อินเตอร์ เนชั่นแนล รีสอร์ท ประเทศออสเตรเลีย เพราะต้องการ เร่งสรุปว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ร่ำรวยผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นนักการเมืองดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี หากบุคคลทั่วไปทราบที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เล่นการพนันจะเป็นการ ไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่ ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงฝากเงินในบัญชีชื่อของนายจิรายุและนายพิชญกร เพื่อความสะดวกที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะเบิกจ่ายมาใช้จ่ายในทางการเมือง ผู้คัดค้านที่ ๑ เดินทางไปเล่น การพนันที่บ่อนกาสิโนเบียร์สวูด อินเตอร์เนชั่นแนล รีสอร์ท ประเทศออสเตรเลีย โดยบริษัท เสริมสุวรรณ ทราเวล จำกัด เป็นผู้จัดพาไปและจัดการเกี่ยวกับเงินที่นำไปใช้เล่นการพนัน ส่วนเงินของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่จะนำกลับประเทศไทย ผู้คัดค้านที่ ๑ ให้นายจิรายุนำเงินที่ได้จากการเล่นการพนันจากบ่อนกาสิโน ดังกล่าวฝากเข้าบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕ - ๒ - ๖๒๕๕๕ - ๓ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จำนวน ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท บัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรีภิบาล ๑

บางกะปิ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๗๗ - ๒ - ๕๗๑๕๑ - ๘ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท บัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔ - ๑ - ๖๖๖๗๗ - ๗ บัญชีชื่อนายพิษณุกร อุดรสถิตย์ นำฝากวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๔๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท บัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ บัญชีสะสมทรัพย์ เลขที่ ๑๑๓ - ๔ - ๐๕๒๘๗ - ๑ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๒๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท บัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔ - ๑ - ๕๒๖๒๗ - ๔ บัญชีชื่อนายจารุกิตติ (จิรายุ) จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท บัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕ - ๒ - ๖๒๕๔๕ - ๗ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท นำฝากวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๒๐,๔๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๗ - ๑ - ๑๕๓๐๖ - ๕ บัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ นำฝากวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๖,๔๐๐,๐๐๐ บาท รวมเงิน ๑๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๒ ที่นำเงินตราต่างประเทศไปแลกเป็นเงินบาท เพื่อชำระหนี้การพนันที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ค้างชำระให้แก่ นายภาณุวัฒน์ โดยเงินตราต่างประเทศดังกล่าวผู้คัดค้านที่ ๑ แ่่งชีพเป็นและค่าคอมมิชชั่น โรลลิง ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ขณะพนัน เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๓๑๕ - ๓ - ๐๒๗๖๕ - ๒ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเงิน ๒๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่นายพินิจ จารุสมบัติ หัวหน้าพรรคเสรีธรรม มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ใช้ดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ส่วนเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาकुมกวาปี จังหวัดอุดรธานี บัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ นำฝากวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ กู้ยืมจากนายสมบัติ เพชรตระกูล จำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมกับเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๒ อีก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปใช้ค้ำประกันการขายลดตัวเงินของนายเทียม สุขชนะ บิดาผู้คัดค้านที่ ๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยโดยปราศจากพยานหลักฐานว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ได้เงินดังกล่าวมาหลังจากยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นการไม่ชอบ การได้เงินจำนวนดังกล่าวไม่ได้เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงไม่ร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำร้องคัดค้านว่า เงินฝากธนาคารในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ตามคำร้องส่วนหนึ่ง เป็นเงินที่ได้จากการเล่นการพนันที่ต่างประเทศ โดยผู้คัดค้านที่ ๒ ได้นำเงินตราต่างประเทศที่ได้จากการพนันนำติดตัวกลับประเทศไทยแล้วนำไปแลกเป็นเงินบาทและฝากธนาคารไว้ ซึ่งรวมเป็นเงินจำนวน ๑๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเงินอีกจำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้มาจากการกู้ยืมนายสมบัติ เพชรตระกูล ขอกล่าวหาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอให้ถือว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ทางไต่สวนและรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเดช พุ่มคชา ตัวแทนเครือข่าย ๓๐ องค์กรพัฒนาเอกชน มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน ของผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งเป็นภริยาผู้คัดค้านที่ ๑ มีเงินฝากเข้าและถอนออกนับร้อยล้านบาท ในระหว่างที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ เงินดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับการทุจริตจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ในงบประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของกระทรวงสาธารณสุข ตามหนังสือขอให้ไต่สวนอดีตรัฐมนตรีรักเกียรติ สุขชนะ ข้อหาร่ำรวยผิดปกติ เอกสารหมาย ร.๑ หน้า ๑ ต่อมานายเดชมีหนังสือแจ้งข้อมูลเพิ่มเติมว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๓๘๖ ตำบลเชียงรากใหญ่ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ซึ่งติดจำนองผู้อื่น โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ชำระหนี้ที่เจ้าของที่ดินค้างชำระให้แก่ผู้รับจำนองที่ดินแปลงดังกล่าว เป็นแคชเชียร์เช็คจำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในชื่อของผู้คัดค้านที่ ๒ แล้วขายที่ดินแปลงนั้นให้แก่ นายภาณุวัฒน์ ตั้งสกุลสถาพร ซึ่งเป็นกรรมการบริษัทจำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ในราคา ๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่เงินจำนวนนี้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้แจ้งในบัญชีทรัพย์สิน ตามหนังสือขอส่งสำเนาเอกสารเพิ่มเติมประกอบการพิจารณาเพื่อดำเนินการไต่สวนอดีตรัฐมนตรีรักเกียรติ สุขชนะ เอกสารหมาย ร.๑ หน้า ๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ให้รับเรื่องไว้พิจารณา เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ ประกอบมาตรา ๗๗ และแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนขึ้นทำการไต่สวนกรณีผู้คัดค้านที่ ๑ ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ผลการไต่สวนปรากฏว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และผู้คัดค้านที่ ๑ มีเงินฝากธนาคารเพิ่มขึ้นหลายแห่ง ในบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ นายจิรายุ จรัสเสถียร นายพิชญกร อุดรสถิตย์ ซึ่งเป็นน้องชายผู้คัดค้านที่ ๒ และบุคคลอื่นอีกหลายคนเป็นเงินจำนวนหลายร้อยล้านบาทมากกว่ารายได้ตามปกติของผู้คัดค้านทั้งสอง

คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ทราบรวม ๔ ครั้ง ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒ หน้า ๑, ๕, ๗ และ ๑๑ และทำการไต่สวนทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ รวมทั้งเงินฝากธนาคารที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ตกเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน อันได้แก่ เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาภูมิภาคว่าปี จังหวัดอุดรธานี บัญชีฝากประจำ เลขที่ ๔๑๘ - ๒ - ๐๖๗๔๔ - ๔ บัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ นำฝากวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๑ หน้า ๒๑๓ ถึง ๒๑๕ เงินฝากจำนวนนี้ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่าเนื่องจากกิจการค้าขายพืชไร่ของนายเทียม สุขชนะ บิดาผู้คัดค้านที่ ๑ ขาดสภาพคล่อง นายเทียมขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินฝากธนาคารประเภท บัญชีเงินฝากประจำ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปค้ำประกันการขายลดตัวเงินของนายเทียมต่อธนาคาร แต่ในระบายนั้นผู้คัดค้านที่ ๑ เล่นการพนันเสียไม่มีเงิน จึงขอกู้ยืมเงิน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท จาก นายสมบัติ เพชรตระกูล หัวหน้าผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัดสามประสิทธิ์ นายสมบัติตกลงให้ยืมเงิน ต่อมาวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้คัดค้านที่ ๒ นำเงินตราต่างประเทศที่ได้จากการเล่นพนันที่บ่อนกาสิโน ในต่างประเทศและเก็บสะสมไว้ไปแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทได้ ๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนำเงินที่กู้ยืมจาก นายสมบัติกับเงินดังกล่าวรวม ๒๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท ไปที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขา สีแยกสะพานกรุงธน แล้วโอนเข้าบัญชีฝากประจำของผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาภูมิภาคว่าปี จังหวัดอุดรธานี จำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเงินที่เหลืออีกจำนวน ๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท ฝากเข้าบัญชีออมทรัพย์ของผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขา สีแยกสะพานกรุงธน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๗ - ๑ - ๑๕๓๐๖ - ๕ ตามเอกสารหมายเลข ร.๓ หน้า ๖๕ ต่อมา วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หลังจากเสร็จสิ้นการค้ำประกันการขายลดตัวเงินของนายเทียมแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ปิดบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาภูมิภาคว่าปี จังหวัดอุดรธานี และโอนเงิน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท กลับไปเข้าบัญชีกระแสรายวันของผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขา สีแยกสะพานกรุงธน แล้วออกเช็คสั่งจ่ายเงิน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นางพรสุข เสริมสุวรรณ ตามเอกสารหมายเลข ร.๓ หน้า ๑๐๖ เพื่อชำระหนี้การพนันที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ค้างชำระ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามผู้ประพฤตินิยมขอบในวงราชการ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ป. ซึ่งขณะนั้นทำหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ทำการไต่สวนแล้วมีความเห็นว่า เงินจำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่เกี่ยวข้องกับการทุจริตในกระทรวงสาธารณสุข และไม่เกี่ยวข้องกับการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ลงนามยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ มีมติให้ยุติเรื่อง แต่คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า แม้คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะเคยดำเนินการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้ว มีมติให้ยุติเรื่องก็ตาม แต่คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นสมควรไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เนื่องจาก

มีพยานหลักฐานน่าเชื่อว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้กู้ยืมเงินจากนายสมบัติ เพราะเวลาที่มีการนำเงินจำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าฝากธนาคารในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ช่วงเวลา ๕.๓๐ ถึง ๑๐ นาฬิกา ไม่สอดคล้องกับเวลาเบิกเงินตามเช็คของห้างหุ้นส่วนจำกัดสามประสิทธิ์ ที่นายสมบัติอ้างว่าให้กู้ยืมโดยนำเช็คดังกล่าวไปขึ้นเงินแล้วมอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งมีการขอรับเงินในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๔.๒๗ นาฬิกา และในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ที่ผู้คัดค้านทั้งสองอ้างว่าเสร็จสิ้นการค้าประกัน ก็ไม่มีการคืนเงินจำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นายสมบัติตามที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ชี้แจงต่อคณะกรรมการไต่สวน คำชี้แจงของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงฟังไม่ขึ้น ส่วนเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕ - ๒ - ๖๒๕๔๕ - ๗ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จำนวน ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ๖ หน้า ๓ เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขادنนสุขาภิบาล ๑ บางกะปิ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๗๗ - ๒ - ๕๗๑๕๑ - ๘ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ๖ หน้า ๓ เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔ - ๑ - ๖๖๖๗๗ - ๗ บัญชีชื่อนายพิชญกร อุดรสถิตย์ นำฝากวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๔๕,๗๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ๖ หน้า ๑๕๕ เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ บัญชีสะสมทรัพย์ เลขที่ ๑๑๓ - ๔ - ๐๕๒๘๗ - ๑ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๒๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ๖ หน้า ๘๓ เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔ - ๑ - ๕๒๖๒๗ - ๔ บัญชีชื่อนายจารุกิตต์ (จิรายุ) จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ๖ หน้า ๑๐๑ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕ - ๒ - ๖๒๕๔๕ - ๗ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ๖ หน้า ๖ และวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๒๐,๔๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ๖ หน้า ๖ และ ๖ หน้า ๑๔ รวมทั้งสิ้น ๑๗๕,๔๘๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่าเป็นเงินที่ได้จากเล่นการพนันที่บ่อนกาสิโนเบิร์สวูด ประเทศออสเตรเลีย โดยมีนางพรสุข เสริมสุวรรณ เจ้าของและผู้จัดการบริษัท เสริมสุวรรณ ทราเวล จำกัด ซึ่งเป็นตัวแทนจากบ่อนกาสิโน (Junket) ดังกล่าว และพันตำรวจโท ปกรณ์ เสริมสุวรรณ สามีนางพรสุขเป็นคนพาผู้คัดค้านทั้งสองและนายจิรายุเดินทางไปเล่นการพนัน โดยนางพรสุขได้รับเครดิตจากบ่อนกาสิโนดังกล่าว ๕,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ออสเตรเลีย บริษัท เสริมสุวรรณ ทราเวล จำกัด จะบริการผู้เดินทางไปเล่นการพนันในเรื่องการเดินทาง ที่พัก อาหาร

และให้เครดิตแก่ผู้ไปเล่นการพนัน โดยตกลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินไว้ล่วงหน้า เมื่อเดินทางกลับประเทศไทย จะจ่ายเงินที่ค้างชำระในระยะแรกผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเครดิตในวงเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ออสเตรเลีย แต่ในระยะหลังเพิ่มเครดิตเป็น ๒,๐๐๐,๐๐๐ ถึง ๓,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ออสเตรเลีย เมื่อผู้เล่นการพนัน เข้าไปในบ่อนกาสิโนตัวแทนจะนำชิพตามมูลค่าที่ได้รับเครดิตมาให้เล่นการพนันซึ่งเรียกว่าชิพตาย หากขณะพนันทางบ่อนกาสิโนจะมอบชิพเป็นหรือชิพสดให้แก่ผู้เล่นการพนัน ซึ่งผู้เล่นการพนันอาจนำไปแลกชิพตายเล่นการพนันต่อไปหรือเก็บไว้แลกเงินสดก็ได้ ในกรณีที่ผู้เล่นการพนันเดินทางไปเล่นการพนันกับตัวแทนของบ่อนกาสิโน ทางบ่อนกาสิโนจะให้ค่าคอมมิชชั่น โรลิ่ง แก่ตัวแทนในอัตราร้อยละ ๑.๕ ถึง ๑.๘ ของมูลค่าชิพที่หมุนเวียนเล่นการพนัน เว้นแต่ผู้เล่นการพนันนำเงินวางประกันเป็นทุนไว้แก่ตัวแทน ผู้เล่นการพนันจะเป็นผู้ได้รับค่าคอมมิชชั่น โรลิ่ง จากบ่อนกาสิโน ส่วนกรณีที่ผู้เล่นการพนันเดินทางไปเล่นพนันเอง ผู้เล่นการพนันจะได้รับค่าคอมมิชชั่น โรลิ่ง ดังกล่าวจากบ่อนกาสิโน หลังจากเลิกเล่นการพนันแล้วผู้เล่นการพนันจะมอบชิพที่เหลืออยู่ให้ตัวแทนนำไปแลกเงิน หรือเช็ค และนำกลับประเทศไทย ผู้คัดค้านที่ ๑ กับพวกเข้าไปเล่นการพนันในห้องสำหรับแขกระดับสูงซึ่งจัดเตรียมไว้สำหรับบุคคลที่ตัวแทนของบ่อนกาสิโนพาไปเล่นการพนัน เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการชนะพนัน จะให้นายจิรายุ ซึ่งมีตำแหน่งเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข นำไปฝากธนาคารในบัญชีชื่อนายจิรายุ เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หากบุคคลทั่วไปทราบว่าผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นนักการพนันจะเป็นการไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่ สำหรับเงินฝากธนาคาร ๓๐,๐๕๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้จากเดินทางไปเล่นการพนันระหว่างวันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นางพรสุขได้ออกเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสุขุมวิท ๑ บางกะปิ เลขที่ ๖๓๕๔๗๖๓ ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ หน้า ๑๐๗ ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ส่วนเงินฝากธนาคาร ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้จากเดินทางไปเล่นการพนันระหว่างวันที่ ๑๑ ถึงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ ในครั้งนี้ผู้คัดค้านที่ ๑ เล่นการพนันได้เงิน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท แต่พันตำรวจโท ปกรณ์ขอหักเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อนำไปช่วยเหลือหัวหน้าพรรคกิจสังคมที่เสียพนัน นางพรสุขจึงออกเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสุขุมวิท ๑ บางกะปิ เลขที่ ๖๓๕๔๗๖๔ ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ หน้า ๑๒๓ ชำระเงินส่วนที่เหลือ ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ เงินฝากธนาคารจำนวน ๔๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้จากเดินทางไปเล่นการพนันระหว่างวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ เมื่อเดินทางกลับประเทศไทยนางพรสุขออกเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสุขุมวิท ๑ บางกะปิ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ รวม ๒ ฉบับ เช็คเลขที่ ๖๓๕๔๗๖๕ สั่งจ่ายเงิน ๒๐,๗๕๐,๐๐๐ บาท

และเช็คเลขที่ ๖๓๕๔๘๐๐ สั่งจ่ายเงิน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ หน้า ๑๓๕ และ ๑๓๖ ตามลำดับ ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ส่วนเงินฝากธนาคาร ๒๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐,๔๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้จากเดินทางไปเล่นการพนันระหว่างวันที่ ๒๓ ถึงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑ ได้เงินจากเล่นการพนันรวมทั้งสิ้น ๑๐๒,๕๐๐,๐๐๐ บาทเศษ เป็นของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๕๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท และเป็นของผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งได้รับจากผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว ๑๐,๒๕๕,๐๐๐ บาท เมื่อพ้นตำรวจโท ปกรณ์นำเงินกลับประเทศไทย ได้แลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทที่ร้านรับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และในวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๑ ร้านรับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศได้ออนเงิน ๒๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท และ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากของนายจิรายุ หลังจากนั้นพ้นตำรวจโท ปกรณ์นำไปแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทที่ธนาคารนครธน จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ๑,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ออสเตรเลีย วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ ธนาคารดังกล่าวได้ออกเช็คเชียร์เช็ค ๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จ่ายเงินให้แก่ นายจิรายุ และวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ นางพรสุขออกเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี ๑ บางกะปิ เลขที่ ๖๓๖๑๔๑๕ จ่ายเงิน ๒๐,๔๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ หน้า ๑๔๓ ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ นอกจากไปเล่นการพนันที่ประเทศออสเตรเลียแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเดินทางไปเล่นการพนันที่บ่อนกาสิโนนาก้า ประเทศกัมพูชา บ่อนกาสิโนเคนดิง ประเทศมาเลเซีย และบ่อนกาสิโนลิสบัว เมืองมาเก๊า สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีนางประภา อนุภาวธรรม และนายภาณุวัฒน์ ตั้งสกุลสถาพร เป็นคนพาไป ระหว่างวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ นายจิรายุ ได้จ่ายเงินประกันเป็นทุนและชำระหนี้การพนันแทนผู้คัดค้านที่ ๑ ให้แก่นายภาณุวัฒน์รวมทั้งสิ้น ๑๓๗,๕๓๕,๐๐๐ บาท ตามสำเนาเช็ค สำเนาใบนำฝาก และสำเนาบัญชีเงินฝากธนาคารเอกสารหมายเลข ร.๘ ส่วนนายภาณุวัฒน์ได้จ่ายเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ชะพนนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ รวมทั้งสิ้น ๖๕,๓๖๗,๐๐๐ บาท โดยแบ่งนำฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของนายจิรายุ ๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นางกฤษณา จันทิม ๑๘,๔๐๐,๐๐๐ บาท และผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๑,๙๖๗,๕๐๐ บาท ตามสำเนาบัญชีเงินฝากธนาคารเอกสารหมายเลข ร.๔ หน้า ๔ เอกสารหมายเลข ร.๕ หน้า ๒๕๓ และเอกสารหมายเลข ร.๓ หน้า ๖๖ ตามลำดับ คณะอนุกรรมการได้สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า เงินฝากธนาคารดังกล่าวรวมทั้งสิ้น ๑๓๕,๔๘๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ชี้แจงว่าได้จากเล่นการพนันที่บ่อนกาสิโนเบิร์สวูด ประเทศออสเตรเลียนั้น การชี้แจงแต่ละครั้งระบุจำนวนเงินที่ชะพนนไม่เท่ากันและไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ได้นำเงินไปวางประกันแก่นางพรสุขก่อนเดินทางไปเล่นพนันตามธรรมเนียมปฏิบัติ อีกทั้งไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า มีการนำเงินตราต่างประเทศที่อ้างว่าชะพนนเข้ามาในประเทศไทย

และไม่มีการนำเงินตราต่างประเทศไปแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาท รวมทั้งไม่ปรากฏว่ามีเงินของลูกค้านรายอื่นเข้ามาในบัญชีเงินฝากธนาคารของนางพรสุขเพื่อนำไปเล่นการพนัน การชำระบัญชีระหว่างกันไม่ได้ดำเนินการโอนเงินเข้าบัญชี และการนำเงินฝากธนาคารโดยใช้บัญชีชื่อบุคคลอื่นเป็นพฤติการณ์ที่ไม่สุจริต ปกปิดซ่อนเร้น เพื่อมิให้บุคคลอื่นทราบข้อเท็จจริงและปกปิดแหล่งที่มาที่ไปของเงินเป็นพินิจ นอกจากนี้นางพรสุขยังชี้แจงว่าเงินที่ผู้คัดค้านทั้งสอง และนายจิรายุเล่นการพนันได้แต่ละครั้งไม่เกิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และการชำระเงินที่เล่นการพนันได้จะโอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้พาไปเล่นการพนันไปเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้เล่นการพนันโดยตรง จึงถือว่าทรัพย์สินส่วนนี้ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้มาโดยรัวรายผิดปกติ ส่วนเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๗ - ๑ - ๑๕๓๐๖ - ๕ บัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ นำฝากวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๖,๔๐๐,๐๐๐ บาท รวมเงิน ๑๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๓ หน้า ๖๔ ผู้คัดค้านที่ ๒ อ้างว่า เป็นเงินสะสมส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ได้รับจากผู้คัดค้านที่ ๑ เมื่อเดินทางไปเล่นการพนันที่บ่อนกาสิโนในต่างประเทศ ได้แก่ บ่อนกาสิโนเบิร์สวูด ประเทศออสเตรเลีย บ่อนกาสิโนลิสบัว เมืองมาเก๊า บ่อนกาสิโนเคนดิง ประเทศมาเลเซีย และบ่อนกาสิโนนาก้า ประเทศกัมพูชา โดยผู้คัดค้านที่ ๒ ไปคอยให้กำลังใจในระหว่างเล่นการพนัน เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ชนะพนันจะแบ่งชิพจำนวนย่อยและค่าคอมมิชชั่น โรลลิ่ง ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ เก็บไว้เป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ผู้คัดค้านที่ ๒ จะมอบชิพให้พันตำรวจโท ปกรณ์หรือเจ้าหน้าที่ของผู้พาไปเล่นการพนันนำไปแลกเงิน พันตำรวจโท ปกรณ์หรือบุคคลเหล่านั้นจะนำเงินกลับมาประเทศไทยและโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้คัดค้านที่ ๒ หรือมิฉะนั้นผู้คัดค้านที่ ๒ จะเก็บเงินตราต่างประเทศไว้ เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ จำเป็นต้องใช้เงินชำระหนี้การพนันให้นายภาณุวัฒน์ ตั้งสกุลสถาพร และต้องโอนเงินไปค้ำประกันนายเทียมในการทำสัญญาขายลดตัวเงินไว้แก่ธนาคาร ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงขอให้ผู้คัดค้านที่ ๒ นำเงินตราต่างประเทศที่เก็บสะสมไว้ไปแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทมาใช้จ่าย ในวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้คัดค้านที่ ๒ นำเงินตราต่างประเทศไปแลกเปลี่ยนได้เงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นำฝากเข้าบัญชีธนาคารรวมกับเงินที่มีอยู่แล้ว และชำระหนี้ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นายภาณุวัฒน์ ตัวแทนช่วงที่พาผู้คัดค้านที่ ๑ ไปเล่นการพนันในบ่อนกาสิโนที่ประเทศมาเลเซีย ประเทศกัมพูชา และเมืองมาเก๊า และวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้คัดค้านที่ ๒ นำเงินตราต่างประเทศไปแลกเปลี่ยนได้เงิน ๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท รวมกับเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ยืมจากนายสมบัติสองครั้งเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒ นำเงินเข้าบัญชีฝากธนาคารและโอนไปค้ำประกันนายเทียมในการทำสัญญาขายลดตัวเงินให้แก่ธนาคาร ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท คงเหลือเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๖,๔๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๓

หน้า ๖๕ เมื่อรวมกับเงินฝากธนาคารตามรายการในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒ เก็บสะสมเงินตราต่างประเทศและนำไปฝากธนาคารในบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ญาติพี่น้องและเพื่อนของผู้คัดค้านที่ ๒ โดยปกปิดไม่บอกให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ทราบ เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ มีภริยาน้อย คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า คำชี้แจงของผู้คัดค้านทั้งสองเลื่อนลอยไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุน และเห็นว่าร้านรับแลกเปลี่ยนเงินตราไม่น่าเก็บเงินสดไว้ให้แลกจำนวนมาก อีกทั้งผู้คัดค้านทั้งสองชี้แจงจำนวนเงินที่เล่นการพนันได้ไม่ตรงกัน นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่เคยแสดงในบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีเงินตราต่างประเทศที่ยึดถือไว้ ผู้คัดค้านทั้งสองได้เงินดังกล่าวมาในช่วงเวลาใกล้เคียงกับการประกาศยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ และย้ายถ่ายเทด้วยวิธีการลับซับซ้อนยากแก่การติดตามตรวจสอบ เป็นลักษณะของการฟอกเงิน น่าเชื่อว่าได้เงินเหล่านั้นมาจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ส่วนเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบางวงศ์วาน บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๓๑๕ - ๓ - ๐๒๗๖๕ - ๒ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเงิน ๒๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๔ หน้า ๑๑๑ ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่า สืบเนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ กับนายพินิจ จารุสมบัติ หัวหน้าพรรคเสรีธรรม เคยพูดคุยกันว่า จะทำงานการเมืองร่วมกัน จึงต้องดำเนินกิจกรรมทางการเมืองและสร้างฐานเสียง มีผู้สนับสนุนให้เงินค่าใช้จ่ายส่วนนี้ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ ผู้คัดค้านที่ ๑ ให้นายจิรายุนำเงินดังกล่าวไปชำระหนี้การพนัน แต่นายจิรายุนำเข้าฝากบัญชีธนาคารก่อนเพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงว่ารายการบัญชีเงินฝากธนาคารของนายจิรายุมีเงินหมุนเวียนเพื่อให้ธนาคารเชื่อถือ หลังจากนั้นนายจิรายุได้ถอนเงินดังกล่าวนำไปชำระหนี้พันตำรวจโท ปกรณ์ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเช็คเอกสารหมายเลข ร.๔ หน้า ๑๒๗, ๑๒๕ และ ๑๓๒ ตามลำดับ คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถชี้แจงที่มาของเงินส่วนนี้ให้ชัดเจนได้ น่าเชื่อว่าเงินฝากธนาคาร ๒๓๓,๘๘๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณารายงานของคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้วเห็นว่า ในระหว่างที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขผู้คัดค้านที่ ๑ มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในหน้าที่รวมทั้งสิ้น ๒๓๓,๘๘๐,๐๐๐ บาท คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงส่งรายงานและเอกสารพร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดให้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน

พิจารณารหัสแล้ว คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ ประการแรก ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกล่าวหาและไต่สวนว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ร่ำรวยผิดปกติตามหนังสือร้องขอของนายเดช พุ่มคชา หรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่านายเดช ตัวแทนเครือข่าย ๓๐ องค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งทำหนังสือร้องขอให้ไต่สวนผู้คัดค้านที่ ๑ ในข้อหาร่ำรวยผิดปกติ ไม่ใช่ผู้เสียหายตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๔ ทั้งไม่ได้รับมอบอำนาจจากกระทรวงสาธารณสุข คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่มีอำนาจ กล่าวหาและไต่สวนผู้คัดค้านที่ ๑ ว่าร่ำรวยผิดปกติ เห็นว่า การดำเนินคดีต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติแยกการดำเนินคดีอาญาต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้ในหมวด ๖ โดยมาตรา ๖๖ บัญญัติให้ผู้เสียหายยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. คำร้องดังกล่าวอย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียดตามมาตรา ๖๗ ซึ่งตาม (๔) ของมาตรา ๖๗ จะต้องระบุถึงข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหาความเสียหายที่ได้รับพร้อมพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ เมื่อได้รับคำร้องแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป ตามมาตรา ๔๓ (๒) ส่วนการร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตกเป็นของแผ่นดินเพราะมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติได้บัญญัติไว้ในหมวด ๗ โดยมาตรา ๗๕ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่า พฤติการณ์ที่กล่าวหาเข้าหลักเกณฑ์ที่จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ โดยคำกล่าวหาดังกล่าวอย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียดตามมาตรา ๗๖ ซึ่งตาม (๓) ของมาตรา ๗๖ บัญญัติให้ระบุถึงข้อกล่าวหาและพฤติการณ์ว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติเท่านั้น ไม่ได้บัญญัติให้ระบุถึงความเสียหายที่ได้รับ เช่นเดียวกับมาตรา ๖๖ เมื่อเรื่องที่กล่าวหาเข้าหลักเกณฑ์ที่จะรับไว้พิจารณาแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปตามมาตรา ๔๓ (๓) ตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว แสดงให้เห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายว่า ในการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกตินั้น ผู้กล่าวหาไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เสียหายตามมาตรา ๖๖ หนังสือร้องขอของนายเดชตัวแทนเครือข่าย ๓๐ องค์กรพัฒนาเอกชนตามเอกสารหมายเลข ร.๑ แผ่นที่ ๑ และแผ่นที่ ๒ เป็นการกล่าวหาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ร่ำรวยผิดปกติ โดยระบุพฤติการณ์ว่ามีบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน ของนางสุรภัญญา สุขชนะ ผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งเป็นภริยาของผู้คัดค้านที่ ๑ มีเงินไหลเข้าออกนับร้อยล้าน ระหว่างที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี โดยระบุที่อยู่ของเครือข่าย

องค์กรพัฒนาเอกชนมาด้วย จึงเป็นการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มิใช่การกล่าวหาให้ดำเนินคดีอาญาต่อผู้คัดค้านที่ ๑ ตามมาตรา ๖๖ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและกล่าวหาผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ตามมาตรา ๔๓ (๓) และมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว

ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ ประการที่สอง มีว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง มีอำนาจไต่สวนและกล่าวหาผู้คัดค้านที่ ๑ เกี่ยวกับรายการทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของนายจิรายุ จรัสเสถียร และนายพิชญกร อุดรสถิตย์ หรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่า หนังสือร้องเรียนของนายเดช พุ่มคชา ร้องขอให้มีการตรวจสอบเฉพาะบัญชีของนางสุรภัญญา สุขชนะ ภริยาผู้คัดค้านที่ ๑ และที่เกี่ยวข้องงบประมาณจัดสรรคืนพิเศษเป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ได้ร้องเรียนถึงบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ ในชื่อบุคคลอื่นด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงจึงไม่มีอำนาจกล่าวหาและไต่สวนผู้คัดค้านที่ ๑ ว่าร่ำรวยผิดปกติเกี่ยวกับรายการทรัพย์สินดังกล่าว เห็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน ตลอดจนความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อมีผู้กล่าวหาผู้คัดค้านที่ ๑ ว่ามีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า เข้าหลักเกณฑ์ที่จะรับไว้พิจารณาตามมาตรา ๓๕ แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงโดยแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการแทนได้ ซึ่งคณะอนุกรรมการไต่สวนมีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อจะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด ตามมาตรา ๔๓ (๓) ประกอบมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้น เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวนแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ปรากฏอยู่ในชื่อบุคคลอื่นเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ คณะอนุกรรมการไต่สวนและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจกล่าวหาและไต่สวนเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้คัดค้านที่ ๑ หรือไม่ และเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติหรือไม่ คำคัดค้านข้อนี้จึงฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ ประการที่สาม มีว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะอนุกรรมการไต่สวนมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเงิน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำฝากเข้าบัญชีฝากประจำ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาภูมทาวปี จังหวัดอุดรธานี เลขบัญชีที่ ๔๑๘ -

๒ - ๐๖๗๔๔ - ๔ บัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ หรือไม่ และผู้ร้องมีอำนาจ
ร้องขอให้เงินจำนวนดังกล่าวตามคำร้องข้อ ๓.๔ ตกเป็นของแผ่นดิน หรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่า
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ป
ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำวินิจฉัยข้อกล่าวหาเรื่องเรียนเลขดำที่ ๔๑๐๑๑๒๑๗
ว่า เห็นควรยุติเรื่อง เพราะไม่ปรากฏพยานหลักฐานเชื่อมโยงไปถึงกรณีการทุจริตตามที่เป็นการช่าว มติ
ดังกล่าวมีผลผูกพันต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๒๘ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และ
คณะอนุกรรมการไต่สวนยกเรื่องเงินจำนวนดังกล่าวขึ้นมาไต่สวนใหม่ โดยไม่มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็น
สาระสำคัญแก่การไต่สวน จึงเป็นการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงซ้ำขัดต่อมาตรา ๔๔ แห่งพระราช
บัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น เห็นว่า
บทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๒๑ บัญญัติให้
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และสำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการตามกฎหมายว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ตามรัฐธรรมนูญนี้ แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ หรือจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขึ้นตามรัฐธรรมนูญนี้
ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้สืบสวน
สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเงิน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำฝากเข้าบัญชีฝากประจำ ธนาคารกรุงไทย
จำกัด (มหาชน) สาขาภูมทวปี จังหวัดอุดรธานี เลขบัญชี ๔๑๘ - ๒ - ๐๖๗๔๔ - ๔ บัญชีชื่อ
ผู้คัดค้านที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยรวบรวมพยานหลักฐานที่เป็นพยานเอกสาร ๑๖
รายการ และสอบพยานบุคคลจำนวน ๓ ราย แล้วมีมติว่า เงินจำนวนดังกล่าวมีแหล่งที่มาเป็นเงินของ
นายสมบัติ เพชรตระกูล ที่ให้ยืม ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านทั้งสอง
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เห็นสมควรให้ยุติเรื่อง เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ เพราะไม่ปรากฏหลักฐาน
เชื่อมโยงไปถึงกรณีการทุจริตตามที่เป็นการช่าวแต่อย่างใด ปรากฏตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ป. ครั้งที่
๒๘/๒๕๕๒ เอกสารหมาย ร.๑ แผ่นที่ ๑๔๗ ถึง แผ่นที่ ๑๕๘ ซึ่งในขณะนั้นยังไม่มีคณะกรรมการ
ป.ป.ช. เพราะพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒
ยังไม่ได้ประกาศใช้บังคับ การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการดำเนินการในนามของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๒๑ และถือได้ว่าเรื่องที่มาของเงิน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ที่นำไปเข้าบัญชีฝากประจำของผู้คัดค้านที่ ๒ ดังกล่าวเป็นเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว จึงเป็นกรณีที่ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงซ้ำอีก นอกจากจะมีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวน ตามมาตรา ๔๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการไต่สวนเรื่องเงินฝาก ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังกล่าวได้ ก็ต้องปรากฏว่ามีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวน เมื่อได้ความว่าในการไต่สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้คัดค้านทั้งสองตามคำกล่าวหาของนายเดชที่กล่าวหาว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ร่ำรวยผิดปกตินั้น ปรากฏว่าเช็คเงินสดเลขที่ ๓๗๘๘๒๗๕ ซึ่งสั่งจ่ายเงินจำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๒ อ้างต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า สั่งจ่ายเพื่อชำระหนี้ให้แก่ นายสมบัติ มีผู้มาเบิกเงินและโอนเงินตามเช็คดังกล่าวไปเข้าบัญชีเงินฝากของนางพรสุข แตกต่างจากคำให้การเดิมของผู้คัดค้านทั้งสองและนายสมบัติที่เคยให้การไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงถือได้ว่ามีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยคณะอนุกรรมการไต่สวนจึงมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงินจำนวนดังกล่าวเพิ่มเติมได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่อาจชี้แจงถึงแหล่งที่มาของเงินจำนวนดังกล่าวได้และมีมติว่าเงินที่นำฝากจำนวนดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ร้องจึงมีอำนาจร้องขอให้เงินฝากจำนวนดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน องค์กรคณะเสียงข้างมากจึงมีมติว่า คำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ ข้อนี้น่าฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ ประการที่สี่ มีว่า การที่คณะอนุกรรมการไต่สวนแจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้คัดค้านที่ ๑ เพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๓ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๔ และวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๕ ตามลำดับ ซึ่งเป็นการแจ้งเมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ พ้นจากการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เกินกว่า ๒ ปีแล้ว ชอบด้วยมาตรา ๗๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ และการแจ้งข้อกล่าวหาของคณะอนุกรรมการไต่สวนต่อผู้คัดค้านที่ ๑ ชอบด้วยมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่าผู้คัดค้านที่ ๑ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๑ การแจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้คัดค้านที่ ๑ เพิ่มเติมครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ ดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยมาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งมีผลให้คณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวน และผู้ร้องไม่มีอำนาจร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามการแจ้งข้อกล่าวหาดังกล่าว

อันได้แก่ ทรัพย์สินตามคำร้อง ข้อ ๓.๑ ข้อ ๓.๒ และ ข้อ ๓.๕ ถึง ข้อ ๓.๑๑ ตกเป็นของแผ่นดิน ทั้งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้คัดค้านที่ ๑ ทั้งสี่ครั้ง ไม่ได้ระบุพฤติการณ์ว่าร่ำรวยผิดปกติอย่างไร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น หรือหนี้สินลดลงผิดปกติอย่างไร หรือระบุพฤติการณ์ว่าทรัพย์สินที่ได้มาเป็นการได้มา โดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ อย่างไร เห็นว่า นายเดช พุ่มคชา ทำหนังสือกล่าวหาผู้คัดค้านที่ ๑ ว่าร่ำรวยผิดปกติ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ ผู้คัดค้านที่ ๑ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ จึงเป็นการกล่าวหาว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ร่ำรวยผิดปกติเมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุขไม่เกิน ๒ ปี ตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจ ได้สวนข้อเท็จจริงได้ตามมาตรา ๗๗ ประกอบมาตรา ๕๓ (๓) ส่วนการแจ้งข้อกล่าวหาของ คณะอนุกรรมการได้สวนต่อผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เป็นเพียงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการได้สวน ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการปฏิบัติ หน้าที่ของคณะอนุกรรมการได้สวน พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๔ การแจ้งข้อกล่าวหาและการชี้แจง ข้อกล่าวหาข้อ ๒๕ ซึ่งคณะอนุกรรมการได้สวนจะแจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้ถูกกล่าวหาหลังจากได้สวน ข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วเห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่าข้อกล่าวหา มีมูลเพื่อให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำ หรือยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ตามข้อ ๒๖ ต่อไป ดังนั้น การแจ้งข้อกล่าวหาของคณะอนุกรรมการได้สวนต่อผู้คัดค้านที่ ๑ ดังกล่าว จึงไม่ใช่การกล่าวหาว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ร่ำรวยผิดปกติ ตามมาตรา ๗๕ ซึ่งจะต้องกระทำภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่ผู้คัดค้านที่ ๑ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง และไม่ต้องระบุถึงพฤติการณ์ว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติอย่างไร ตามมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ การแจ้งข้อกล่าวหา ของคณะอนุกรรมการได้สวนจึงชอบแล้ว

ปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ ประการสุดท้ายมีว่า ตามรายงาน ของคณะอนุกรรมการได้สวนและมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้วินิจฉัยถึงรายการทรัพย์สินตาม คำร้องข้อ ๓ ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถชี้แจงได้ว่าได้มาโดยชอบ จึงถือว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดย ร่ำรวยผิดปกติ หรือวินิจฉัยว่าเชื่อว่าเป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ ตามรายงาน คณะอนุกรรมการได้สวน เอกสารหมาย ร.๑๔ แผ่นที่ ๓๕, ๑๗๕, ๑๘๐ ถึง ๑๘๑, ๑๘๕, ๑๕๑ ถึง

๑๕๒, ๒๑๐ และ ๒๑๑ และผู้ร้องมีคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าว ตกเป็นของแผ่นดิน นั้น ชอบด้วยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือไม่ และการที่มาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ กับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๕ บัญญัติสอดคล้องกัน ให้ผู้ที่กล่าวอ้างโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ผู้นั้น มีภาระการพิสูจน์ต่อศาลนั้น ผู้ร้องและคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ต้องพิสูจน์ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ร่ำรวยผิดปกติตามความหมายของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนหรือไม่ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ได้ให้คำนิยามของคำว่า “ร่ำรวยผิดปกติ” ไว้ว่า หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ แต่ตามรายงานของคณะกรรมการไต่สวน มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคำร้องของผู้ร้อง ไม่ปรากฏว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ทรัพย์สินมาโดยผิดปกติอย่างไร และได้ทรัพย์สินมาสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากการใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยมีชอบอย่างไร ทั้งในการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการไต่สวนไม่พยายามแสวงหาพยานหลักฐาน ทั้งพยานบุคคลและพยานเอกสารว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ใช้อำนาจหน้าที่อย่างไรจึงเป็นเหตุให้ได้ทรัพย์สินมา มิใช่เพียงแต่รับฟังตามคำชี้แจงของผู้คัดค้านที่ ๑ ว่าชี้แจงที่มาของเงินได้หรือไม่เท่านั้น ในการไต่สวนข้อเท็จจริงในศาล ผู้ร้องและคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่นำสืบให้ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ ก่อน ภาระการพิสูจน์จึงจะตกแก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ตามกฎหมาย เห็นว่า บทนิยามของคำว่า “ร่ำรวยผิดปกติ” ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น แบ่งเป็น ๔ กรณี คือ (๑) การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ (๒) การมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ (๓) การมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ และ (๔) การได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการไต่สวนได้ดำเนินการไต่สวนและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วได้ความว่า ในระหว่างที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผู้คัดค้านที่ ๑ มีเงินเข้าฝากธนาคารหลายแห่งในบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งเป็นภริยาและบัญชีชื่อบุคคลอื่นคือนายจิรายุ จรัสเสถียร ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข และนายพิชญกร อัครสถิตย์ น้องชายผู้คัดค้านที่ ๒

และมีการโอนเงินดังกล่าวไปยังบุคคลอื่น โดยผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่าเงินฝากดังกล่าว ส่วนใหญ่เป็นเงินที่ได้จากการพนันในต่างประเทศ แม้ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ สามารถชี้แจงและพิสูจน์ได้ว่าเงินที่นำฝากบางส่วนเป็นเงินที่ได้มาจากการเล่นการพนันในต่างประเทศ และการทำธุรกรรมอย่างอื่นจริง แต่ยังไม่เหลือรายการนำฝากเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ยอมรับว่าเป็นเงินของคนที่ไม่สามารถพิสูจน์ให้คณะกรรมการไต่สวนและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าได้อย่างไร หลายรายการ ซึ่งอยู่ในบัญชีธนาคารที่แตกต่างกันหลายบัญชี รวมเป็นยอดเงินทั้งสิ้น ๒๓๓,๘๘๐,๐๐๐ บาท จึงถือได้ว่าเป็นกรณีที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วคณะกรรมการไต่สวน และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตลอดจนผู้ร้องขอให้ทรัพย์สินจำนวนดังกล่าวของผู้คัดค้านที่ ๑ ตกเป็นของแผ่นดิน จึงไม่ต้องระบุว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ทรัพย์สินดังกล่าวโดยไมควรรอย่างไร ทั้งการที่จะไต่สวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพิสูจน์ความร่ำรวยผิดปกตินั้น ควรกระทำมากน้อยเพียงใด เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ร้องนำคดีมาสู่ศาลแล้ว ศาลยังมีอำนาจตรวจสอบการใช้ดุลพินิจดังกล่าว โดยการไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร ตามมาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่า ผู้ร้องและคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่นำสืบพิสูจน์ให้ได้ก่อนว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น เห็นว่า เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ให้ถ้อยคำชี้แจงต่อคณะกรรมการไต่สวนยอมรับข้อเท็จจริงแล้วว่ายอดเงินที่นำฝากในบัญชีธนาคารต่างๆ ในบัญชีชื่อบุคคลอื่น รวมเป็นเงิน ๒๓๓,๘๘๐,๐๐๐ บาท เป็นของผู้คัดค้านที่ ๑ และไม่อาจชี้แจงให้คณะกรรมการไต่สวนและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เชื่อได้ว่า มิได้เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ จนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาล ขอให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน ตามมาตรา ๘๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีภาระการพิสูจน์ต่อศาลว่า ทรัพย์สินตามคำร้อง ข้อ ๓ ดังกล่าว มิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง คำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ ในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปในปัญหาข้อเท็จจริงว่า ทรัพย์สินตามคำร้องของผู้ร้องข้อ ๓.๑ ถึง ๓.๑๑ เป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือไม่ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ มีภาระการพิสูจน์ที่จะต้องแสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ วรรคสอง และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งจะได้วินิจฉัยตามลำดับ ดังนี้

ทรัพย์สินตามคำร้องของผู้ร้องข้อ ๓.๔ จำนวนแรก คือ เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาภูมิภาวปี จังหวัดอุดรธานี บัญชีเงินฝากประจำ เลขที่ ๔๑๘ - ๒ - ๐๖๗๔๔ - ๔ บัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ นำฝากเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้คัดค้านทั้งสองอ้างว่าเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืมจากนายสมบัติ เพชรตระกูล ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมกับเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๒ อีก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า บัญชีเงินฝากดังกล่าวฝากโดยวิธีโอนเงิน (On - Line) เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน ไปเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาภูมิภาวปี จังหวัดอุดรธานี เพื่อค้ำประกันหนี้การขยาลดตัวเงินของนายเทียม สุขชนะ และเมื่อนายเทียมชำระหนี้การขยาลดตัวเงินแล้วผู้คัดค้านที่ ๒ ได้โอนเงินกลับไปเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๗ - ๑ - ๑๕๓๐๖ - ๕ เกี่ยวกับเงินจำนวนนี้ ผู้คัดค้านทั้งสองเบิกความว่า เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ กิจการค้าขายพืชไร่ของนายเทียมบิดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่จังหวัดอุดรธานีประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงิน จำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อนำมาใช้หมุนเวียนในกิจการ แต่ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ประเภทขยาลดตัวเงิน นายเทียมจึงขอร้องผู้คัดค้านที่ ๑ ให้หาเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นำมาฝากบัญชีเงินฝากประจำกับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาภูมิภาวปี จังหวัดอุดรธานี เพื่อเป็นหลักประกัน แต่ในช่วงนั้นผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่มีเงินเนื่องจากเล่นการพนันเสียเป็นจำนวนมากและเป็นหนี้การพนันประมาณ ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงขอยืมเงินนายสมบัติ เพชรตระกูล หุ่นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามประสิทธิ์ จำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ รู้จักนายสมบัติมานานและเคยยืมเงินนายสมบัติมาก่อนหน้านี้หลายครั้ง การยืมเงินทุกครั้งนายสมบัติไม่เคยทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรและไม่เคยคิดดอกเบี้ย และผู้คัดค้านที่ ๑ ก็ชำระหนี้ตรงเวลา นายสมบัติจึงตกลงให้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ย แต่อ้างว่าขณะนั้นมีเงินหมุนเวียนพอที่จะให้ยืมได้เพียง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ ตกลงจะชำระเงินคืนภายใน ๒ เดือน นายสมบัตินัดหมายให้ไปรับเงินยืมเป็นเงินสด วันที่ ๒๓ ธันวาคม

๒๕๕๐ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ ยังไม่นำเงินดังกล่าวเข้าฝากธนาคาร แต่ให้ผู้คัดค้านที่ ๒ นำไปเก็บไว้ในตู้รักษาที่บ้าน เนื่องจากจะนำเงินตราต่างประเทศที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้จากเล่นการพนันและเก็บสะสมไว้มาแลกสมทบให้ครบ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ ขอขยืมเงินนายสมบัติอีก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากเกรงว่าเงินตราต่างประเทศที่นำไปแลกไม่เพียงพอ และนายสมบัติให้ไปรับเงินในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของวันทำการเนื่องจากวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ เป็นวันหยุดราชการ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะเดินทางไปเล่นการพนันที่ต่างประเทศกับนายภาณุวัฒน์ ในวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ และต้องชำระหนี้การพนันที่ติดค้างให้แก่นายภาณุวัฒน์ก่อนเดินทาง ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงให้ผู้คัดค้านที่ ๒ นำเงินตราต่างประเทศไปแลกเป็นเงินบาทได้เงิน ๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท เงินจำนวนนี้แบ่งชำระหนี้ นายภาณุวัฒน์ ๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนอีก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท นำไปรวมกับเงินขยืมที่ได้มา ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วโอนไปฝากเข้าบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขากุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ เดินทางไปเล่นการพนันที่ประเทศออสเตรเลีย และได้เงินจำนวนมาก จึงนำเงินสดไปทยอยชำระหนี้นายสมบัติรวม ๓ ครั้ง คือวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๑ ชำระ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ชำระ ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท และประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ชำระอีก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ข้ออ้างของผู้คัดค้านทั้งสองเกี่ยวกับเงินจำนวนนี้มีข้อที่น่าสงสัยอยู่หลายประการ กล่าวคือ ประการแรก เรื่อง การไปรับเงินขยืม ผู้คัดค้านทั้งสองเบิกความว่า ไปรับเงินขยืมจากนายสมบัติรวม ๓ ครั้ง แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปรับเพียงครั้งเดียว ซึ่งแตกต่างจากคำให้การในชั้นไต่สวนของนายสมบัติที่ให้การว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปรับทั้งสามครั้งที่นายสมบัติเบิกความต่อศาลในภายหลังว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปรับครั้งแรกเพียงครั้งเดียวก็มีได้ให้เหตุผลว่าเหตุใดจึงเบิกความแตกต่างไปจากข้อเท็จจริงที่เคยให้การไว้ก่อนหน้านี้ กล่าวคือ นายสมบัติให้การต่อเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ป. ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒ และหลังจากนั้นประมาณ ๑ ปี เมื่อนายสมบัติมาให้การต่อคณะกรรมการไต่สวนในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ก็ยังยืนยันข้อเท็จจริงที่เคยให้การไว้ในครั้งแรก ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่านายสมบัติอาจจำข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อนเนื่องจากเหตุเกิดนานแล้วก็ไม่มีเหตุผล เพราะคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๑ ในเรื่องนี้ยังแตกต่างกับคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ เองที่อ้างว่าไปรับเงินขยืมครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ด้วย ประการที่สอง เรื่องเงินขยืมครั้งที่ ๓ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่า เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ขอขยืมเงินเพิ่มอีก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายสมบัติไม่อาจหาเงินมาให้ขยืมได้ ต้องรออีกสักกระยะหนึ่ง และต่อมาช่วงวันที่ ๒๘ หรือ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ได้รับการยืนยันจากนายสมบัติให้ไปรับเงินขยืมอีก

๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งแสดงว่านายสมบัติให้ยืมเงินเพิ่มเพียง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่จากคำให้การในชั้นไต่สวนและคำเบิกความของนายสมบัติที่อ้างว่า ในวันที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปรับเงินยืมครั้งที่ ๒ จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ขอยืมเงินเพิ่มอีก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายสมบัติจึงสั่งจ่ายเช็คจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่เมื่อมารับเงินผู้คัดค้านที่ ๑ กลับขอรับเพียง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท อ้างว่าพอมีเงินสดเหลืออยู่บ้าง ซึ่งแสดงว่านายสมบัติมีเงินพอที่จะให้ยืมและได้เตรียมเงินไว้แล้ว ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่เป็นฝ่ายผู้คัดค้านที่ ๑ เองที่ประสงค์จะยืมเงินเพียง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น

ประการที่สาม เรื่องความเชื่อใจในการให้ยืมเงิน ในตอนแรกผู้คัดค้านที่ ๒ ให้การว่า นายสมบัติขอให้นำเงินที่ให้ยืมเข้าบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ เนื่องจากนายสมบัติกับผู้คัดค้านที่ ๒ รู้จักกันดี และนายสมบัติค่อนข้างจะเชื่อใจผู้คัดค้านที่ ๒ มาก ด้วยความเชื่อใจดังกล่าวจึงมิได้ทำสัญญาเขียนกันไว้ แต่ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๒ ให้การใหม่ว่า เหตุที่โอนเงินเข้าฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ไม่โอนฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ เพราะนายสมบัติต้องการให้ผู้คัดค้านที่ ๒ รับรู้เรื่องการยืมในครั้งนี้ ส่วนนายสมบัติเบิกความว่า ให้ยืมเงินเพราะมีความเชื่อถือนายเทียมและผู้คัดค้านที่ ๑ และเคยให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืมเงินมาแล้วหลายครั้งก่อนหน้านี้ นายสมบัติเพิ่งรู้จักผู้คัดค้านที่ ๒ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ พามาให้รู้จัก และเมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ดิดุระมารับเงินยืมไม่ได้ก็ได้โทรศัพท์มาถามว่า ให้ผู้คัดค้านที่ ๒ รับเงินแทนได้หรือไม่ นายสมบัติบอกว่าได้เพราะรู้จักกันแล้ว แสดงให้เห็นว่าผู้คัดค้านที่ ๒ กับนายสมบัติมิได้สนิทสนมกันดังที่ผู้คัดค้านที่ ๒ อ้าง ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า การที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ไปเปิดบัญชีไว้ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาคุมกวาปี จังหวัดอุดรธานี ก็เพื่อให้นายเทียมเห็นคุณงามความดีของลูกสะใภ้ในยามกิจการของนายเทียมประสบปัญหา ประการที่สี่เรื่องการส่งมอบเงินยืมและหลักฐานการยืมเงิน นายสมบัติเบิกความว่า นายสมบัติประกอบธุรกิจหลายอย่างมีวงเงินปีหนึ่งประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงให้เห็นว่านายสมบัติมีฐานะทางการเงินดีมาก หากนายสมบัติให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืมเงินก็น่าจะมอบเงินยืมให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยมอบเป็นเงินสดหรือสั่งจ่ายเช็คให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ในคราวเดียว เพราะอยู่ในวิสัยที่สามารถทำได้ทั้งนายสมบัติก็ตกลงให้ยืมเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากมีเงินหมุนเวียนพอที่จะให้ยืมได้ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงไม่มีเหตุผลที่จะต้องทยอยสั่งจ่ายเช็คหลายฉบับต่างวันกัน แล้วจึงให้พนักงานของนายสมบัตินำเช็คไปเบิกเงินสดจากธนาคารเพื่อนำมามอบให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ อีกต่อหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยากและเสียเวลา ที่นายสมบัติอ้างว่าหากให้พนักงานของนายสมบัติไปเบิกเงินครั้งละหลายๆ เกรงจะเกิดอันตรายนั้นก็ไม่มีเหตุผลเพราะเช็คที่นายสมบัติสั่งจ่ายแล้วให้พนักงานไปเบิกแต่ครั้งก็เป็นเงินจำนวนมากเช่นกัน ส่วนที่อ้างว่าไม่ต้องการให้ผู้ยืมรู้ฐานะทางการเงินก็ฟังไม่ขึ้น เพราะนายสมบัติ

ได้บอกกับผู้คัดค้านที่ ๑ ตั้งแต่แรกแล้วว่ามีเงินให้ยืม ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเท่ากับบอกให้ทราบถึงฐานะทางการเงินของตนแล้ว ยิ่งกว่านั้นเงินที่ตกลงให้ยืมก็มีจำนวนมาก แต่นายสมบัติกลับไม่ทำหลักฐานใดๆ ไว้เป็นหนังสือ ที่นายสมบัติอ้างว่า เหตุที่ไม่ส่งมอบเช็คให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ หรือทำหลักฐานการยืมเงินเป็นหนังสือเพราะไม่ต้องการให้มีหลักฐานปรากฏว่าตนเองไปยุ่งเกี่ยวกับนักการเมือง เนื่องจากก่อนหน้านี้ นายสมบัติเคยมีเรื่องพัวพันกับนักการเมืองรายหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องการเงินและนายสมบัติต้องเสียเวลาไปให้การเป็นพยานในชั้นศาลนั้นก็ไม่มีเหตุผล เพราะหากนายสมบัติไม่ต้องการไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้คัดค้านที่ ๑ ในเรื่องการให้ยืมเงิน นายสมบัติก็น่าจะให้นายเทียมเป็นผู้ยืมเงินโดยตรงและส่งจ่ายเช็คหรือโอนเงินยืมให้แก่ นายเทียมและทำหลักฐานการยืมไว้ เนื่องจากนายสมบัติทราบดีว่าผู้ที่ต้องการใช้เงินคือนายเทียม มิใช่ผู้คัดค้านที่ ๑ ทั้งนายสมบัติก็มีความเชื่อถือนายเทียมเนื่องจากเคยมีบุญคุณต่อนายสมบัติมาก่อน ไม่มีเหตุที่จะต้องส่งจ่ายเช็คนำไปเบิกเงินสดมาเก็บไว้ที่บ้านแล้วนัดหมายให้ผู้คัดค้านที่ ๑ มารับเงินในภายหลังให้เป็นการยุ่งยาก ข้ออ้างของนายสมบัติจึงไม่น่าหนักใจรับฟัง ประการที่ห้า เรื่องเงิน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำฝากเข้าบัญชีของผู้คัดค้านที่ ๒ ผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความว่า มีที่มา ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นเงินที่ยืมจากนายสมบัติ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท อีกส่วนหนึ่งเป็นเงินส่วนตัว ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งขัดแย้งกับคำให้การของผู้คัดค้านทั้งสองที่เคยให้การไว้ก่อนหน้านี้ว่า เงินที่นำฝาก ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ยืมจากนายสมบัติ ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมกับเงินส่วนตัวอีก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยเฉพาะผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ให้การไว้ถึง ๒ ครั้ง และยืนยันทุกครั้งว่า เมื่อนายสมบัติทยอยมอบเงินสดให้รวม ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้เก็บรวบรวมเงินทั้งหมดไว้ที่บ้าน ต่อจากนั้นจึงนำเงินสดส่วนตัวของตนกับผู้คัดค้านที่ ๑ อีก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท สมทบกับเงินที่ยืมจากนายสมบัติรวมเป็น ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนำไปฝากธนาคารในตอนเช้าของวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ประการสุดท้าย เรื่องการคืนเงินยืม ผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความว่า ตกลงคืนเงินยืมภายใน ๒ เดือน แต่ในชั้นไต่สวนผู้คัดค้านที่ ๑ ให้การว่าตกลงจะชำระหนี้ภายใน ๓ เดือน และนอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเบิกความว่า หลังจากยืมเงินแล้วผู้คัดค้านที่ ๑ เดินทางไปเล่นการพนันที่ต่างประเทศได้เงินจำนวนมากจึงทยอยชำระหนี้คืนนายสมบัติเป็นเงินสดรวม ๓ ครั้ง ซึ่งแตกต่างจากคำให้การของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ให้การไว้ก่อนหน้านี้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ เขียนเช็คมอบให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปมอบให้นายสมบัติเป็นการชำระหนี้ แต่นายสมบัติขอรับเป็นเงินสดโดยอ้างว่าเมื่อตอนรับเงินยืมรับเป็นเงินสดจึงขอให้คืนเป็นเงินสดและจำเป็นจะใช้เงิน ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงนำเช็คไปขอแลกเงินสดจากพันตำรวจโท ปกรณ์ในวันรุ่งขึ้นแล้วนำเงินไปมอบให้นายสมบัติ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ให้การเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า เมื่อนายเทียมชำระหนี้ขาดตัวเงินเสร็จสิ้นผู้คัดค้านที่ ๒ จึงปิดบัญชีเงินฝากประจำ

ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แล้วโอนเงินเข้าบัญชีของผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน หลังจากนั้นได้สั่งจ่ายเช็คเงินสด ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นายสมบัติเป็นการชำระหนี้ แต่ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๒ ให้การใหม่ว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ มิได้สั่งจ่ายเช็คดังกล่าวให้นายสมบัติโดยตรง แต่ได้มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปชำระหนี้นายสมบัติ และมาทราบจากผู้คัดค้านที่ ๑ ในภายหลังว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้นำไปชำระหนี้นายสมบัติ แต่นำไปให้พันตำรวจโท ปกรณ์เนื่องจากจะเดินทางไปเล่นการพนันที่ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๒ ก็ไม่ได้ให้เหตุผลว่าเหตุใดจึงให้การในตอนแรก ว่าได้สั่งจ่ายเช็คให้นายสมบัติโดยตรง ส่วนนายสมบัติให้การในครั้งแรกว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้นำเช็คสั่งจ่ายเงินสด ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท มามอบให้นายสมบัติเป็นการชำระหนี้เงินยืม นายสมบัติให้พนักงานนำไปเบิกเงินสด แต่ต่อมาให้การใหม่ว่า นายสมบัติขอรับชำระหนี้คืนเป็นเงินสด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงนำเงินสดมาชำระ ซึ่งนายสมบัติก็มีได้ให้เหตุผลในการขอแก้ไขคำให้การดังกล่าวเช่นกัน ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างในทำนองว่า คำให้การของผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ถูกต้อง เนื่องจากให้การตามที่ผู้คัดค้านที่ ๒ จดบันทึกไว้ก็ไม่มีเหตุผลให้รับฟัง เพราะหากเป็นดังที่ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างคำให้การของผู้คัดค้านที่ ๑ ก็น่าจะสอดคล้องกับคำให้การของผู้คัดค้านที่ ๒ หาใช่ขัดแย้งกันดังที่ปรากฏอยู่ไม่ พยานหลักฐานของผู้คัดค้านทั้งสองเกี่ยวกับเงินจำนวนดังกล่าว เห็นได้ว่ามีข้อพิรุธหลายประการ ไม่มีน้ำหนักเพียงพอจะหักล้างพยานหลักฐานในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้รับฟังเป็นอย่างอื่น เมื่อผู้คัดค้านทั้งสองไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเห็นว่าเงิน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่มีได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ องค์กรตะเลียงข้างมากจึงมีมติว่าคำคัดค้านของผู้คัดค้านทั้งสองเกี่ยวกับเงินจำนวนนี้ฟังไม่ขึ้น

ทรัพย์สินตามคำร้องของผู้ร้องข้อ ๓.๑ ข้อ ๓.๒ ข้อ ๓.๕ ข้อ ๓.๖ ข้อ ๓.๗ และข้อ ๓.๘ คือ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕ - ๒ - ๖๒๕๕๕ - ๗ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท ๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสุขุมวิท ๑ บางกะปิ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๗๗ - ๒ - ๕๗๑๕๑ - ๘ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔ - ๑ - ๖๖๖๗๗ - ๗ บัญชีชื่อนายพิชญกร อุดรสถิตย์ นำฝากวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๔๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท เงินฝาก

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ บัญชีสะสมทรัพย์ เลขที่ ๑๑๓ - ๔ - ๐๕๒๘๗ - ๑ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๒๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔ - ๑ - ๕๒๖๒๗ - ๔ บัญชีชื่อนายจารุกิตต์ (จิรายุ) จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๗๕,๔๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่าเงินในบัญชีทั้งหมดดังกล่าวเป็นเงินที่ได้จากการเดินทางไปเล่นการพนันที่บ่อนกาลิโนเบิร์ตสวูด อินเทอร์เน็ต รีสอร์ต ประเทศออสเตรเลีย รวม ๔ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๒๑ ถึง ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ วันที่ ๑๑ ถึง ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ วันที่ ๒ ถึง ๔ มกราคม ๒๕๕๑ และ วันที่ ๒๓ ถึง ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑ เห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้จากการไต่สวนของศาล ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ เดินทางไปเล่นการพนันที่ประเทศออสเตรเลียในช่วงระยะเวลาดังกล่าวจริง แต่ปัญหาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เล่นการพนันได้หรือไม่ และเป็นเงินจำนวนเท่าใด นั้น คงมีแต่คำเบิกความของผู้คัดค้านทั้งสองเท่านั้นที่อ้างว่าเล่นการพนันได้เงินจำนวนมาก ส่วนนายพิชญกรแม้จะเบิกความว่าผู้คัดค้านที่ ๑ เล่นการพนันได้ แต่ก็ไม่ทราบว่าเป็นเงินจำนวนเท่าใด เนื่องจากไม่ได้อยู่ดูผู้คัดค้านที่ ๑ เล่นตลอดเวลาและไม่ได้ร่วมเดินทางไปเล่นการพนันกับผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ประเทศออสเตรเลียทุกครั้ง นายจิรายุที่ร่วมเดินทางไปด้วยกับผู้คัดค้านที่ ๑ ก็เบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ จะเล่นการพนันได้เสียจำนวนเท่าใดพยานไม่ทราบ คงได้รับคำบอกเล่าจากผู้คัดค้านที่ ๑ เท่านั้น แม้ในชั้นไต่สวนนายจิรายุจะเคยให้การว่าผู้คัดค้านที่ ๑ เล่นการพนันได้ แต่นายจิรายุให้เหตุผลถึงสาเหตุที่ให้การเช่นนั้นว่าเป็นเพราะได้รับการร้องขอจากผู้คัดค้านที่ ๑ ก่อนไปให้การ และหากผู้คัดค้านที่ ๑ ได้เงินจากการเล่นการพนันจริงก็น่าจะนำเงินที่ได้ไปฝากธนาคารในบัญชีของตนเองหรือผู้คัดค้านที่ ๒ ผู้เป็นภริยา เพราะเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ไม่น่าจะฝากเงินจำนวนมากหลายสิบล้านบาทในบัญชีชื่อบุคคลอื่น ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาโต้แย้งกันในภายหลังได้ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างว่ามีตำแหน่งทางฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมีตำแหน่งทางฝ่ายบริหารเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จำเป็นต้องปกปิดมิให้สาธารณชนทราบว่าตนเองเป็นนักการพนันก็ไม่มีเหตุผลเพียงพอแก่การรับฟัง เพราะการนำเงินเข้าฝากธนาคารไม่ว่าในบัญชีของตนเองหรือบัญชีชื่อบุคคลใดก็ตาม บุคคลภายนอกก็ไม่อาจล่วงรู้ถึงแหล่งที่มาของเงินได้ หากไม่มีการบอกกล่าวให้ทราบ ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ ก็เคยรับราชการที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมาก่อน ย่อมทราบถึงความสำคัญของการจัดทำและจัดเก็บเอกสารเกี่ยวกับการรับเงินและจ่ายเงินไว้เป็นหลักฐานการเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบในภายหลัง ดังนั้น หากเงินฝากธนาคารเหล่านี้ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับมาจากเล่นการพนันจริง เชื่อว่า ผู้คัดค้านทั้งสองจะต้องเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเล่นการพนัน เพื่อใช้แสดงยืนยันถึงที่มาของเงินดังกล่าว เมื่อผู้คัดค้านทั้งสองไม่สามารถ

นำเอกสารดังกล่าวมาแสดงให้เห็นปรากฏว่าได้เงินดังกล่าวมาจากบ่อนกาสิโน ข้ออ้างของผู้คัดค้านทั้งสองจึง
เลื่อนลอย นอกจากนี้ข้ออ้างของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ว่า ในการเดินทางไปเล่นการพนันที่ประเทศออสเตรเลีย
ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปเล่นโดยไม่ต้องวางเงินก่อนเดินทางไปเล่น แต่ไปเล่นโดยขอเครดิตจากนางพรสุขซึ่งเป็น
ตัวแทนบ่อนกาสิโนที่ประเทศออสเตรเลียก็ดี และผู้คัดค้านที่ ๑ มีสิทธิที่จะได้รับผลประโยชน์ตอบแทน
จากการหมุนเวียนแลกเปลี่ยนหรือค่าคอมมิชชั่น โรลลิง ก็ดี ปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับคำเบิกความ
ของนางพรสุขและพันตำรวจโท ปกรณ์ที่อ้างว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เดินทางไปเล่นการพนันโดยวิธีวางเงิน
ก่อนเดินทาง มีบางครั้งที่ขอกเครดิต และโดยปกติจะไม่มีการคิดบัญชีได้เสียระหว่างผู้คัดค้านที่ ๑
กับนางพรสุขเนื่องจากไม่มีเครดิตกัน เว้นแต่ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ขอกเครดิตที่บ่อนกาสิโนเนื่องจากเล่น
การพนันเสีย และในการเดินทางไปเล่นการพนันของผู้คัดค้านที่ ๑ โดยวิธีวางเงินก็มีทั้งกรณีที่ผู้คัดค้านที่ ๑
นำเงินบาทมาให้นางพรสุขซื้อเงินดอลลาร์ออสเตรเลียและฝายนางพรสุขถือไปให้ที่ประเทศออสเตรเลีย
และกรณีที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือเงินดอลลาร์ออสเตรเลียไปเอง ซึ่งนางพรสุขไม่อาจทราบจำนวนเงินที่
ผู้คัดค้านที่ ๑ นำติดตัวไปได้ ส่วนค่าคอมมิชชั่น โรลลิง ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้รับ เนื่องจากนางพรสุข
เป็นฝ่ายออกค่าตัวเครื่องบิน ค่าที่พักและค่าอาหารให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ แม้การเดินทางไปประเทศออสเตรเลีย
ทุกครั้ง พันตำรวจโท ปกรณ์สามีของนางพรสุขจะเดินทางไปด้วย แต่ก็ไม่ได้รู้เห็นว่าผู้คัดค้านที่ ๑
เล่นได้หรือเสีย เหตุที่นางพรสุขส่งจ่ายเช็คให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ก็เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ เอาเงินดอลลาร์
ออสเตรเลียมาให้ช่วยขายแล้วให้นางพรสุขส่งจ่ายเช็คตามที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการ ไม่ใช่ชำระหนี้
การพนัน ทั้งการนำฝากบางรายการก็ไม่ใช่การฝากด้วยเช็คของนางพรสุข แต่ฝากด้วยเช็คหรือ
การโอนเงินจากผู้มีอาชีพซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตรา ซึ่งไม่มีผู้ใดยืนยันได้ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ได้เงินมาจาก
การเล่นการพนัน กรณีจึงฟังเป็นยุติไม่ได้ว่าบรรดาเช็คที่นางพรสุขหรือบุคคลอื่นส่งจ่ายให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑
ตามที่ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างนั้นเป็นเช็คที่ส่งจ่ายชำระหนี้การพนัน ข้อเท็จจริงคงรับฟังได้เพียงว่า ผู้คัดค้านที่ ๑
ได้เงินดอลลาร์ออสเตรเลียมา แต่เงินดังกล่าวจะได้มาจากการเล่นการพนันที่ประเทศออสเตรเลียหรือไม่
ไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัด เพราะหากเป็นเงินที่ได้จากการเล่นการพนันจริง ผู้คัดค้านที่ ๑ ก็น่าจะทำให้
ถูกต้องได้ โดยนำเงินกลับเข้าประเทศเอง และให้ทางบ่อนกาสิโนรับรองว่าผู้คัดค้านที่ ๑ เล่นการพนัน
ได้โดยผ่านการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรของรัฐบาลออสเตรเลียก่อนกลับประเทศไทยก็จะมี
หลักฐานเพื่อแสดงว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ได้มาโดยชอบ หรืออย่างน้อยที่สุดก็จะต้องนำเงินเข้าบัญชีตนเอง
เพื่อให้ตรวจสอบได้ เพราะจะได้ตรวจสอบที่มาของเงินได้ว่ามาจากแหล่งใด การมาอ้างในภายหลังยอม
รับฟังได้ยาก ในเรื่องนี้คณะอนุกรรมการได้สวนก็เคยมีมติเชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ว่าเล่นพนันได้ เนื่องจาก
มีการโอนเงินจากตัวแทนบ่อนกาสิโนไปเข้าบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งบัญชีดังกล่าวผู้คัดค้านที่ ๑ เคยแจ้ง

ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้แล้ว อันแสดงถึงความสุจริต มิใช่ผู้คัดค้านที่ ๑ ใช้บัญชีของนายจิรายุ หรือยืมชื่อและเอกสารของนายพิชญกรไปเปิดบัญชี เป็นการแสดงเจตนาโดยชัดแจ้งว่าเพื่อมิให้มีการตรวจสอบได้ ส่วนกรณีที่พันตำรวจโท สันธนะ ประยูรรัตน์ นางประภา อนุภาวธรรม นางงามจิตต์ วิทย์อำนวยการ นายภาณุวัฒน์ ตั้งสกุลสถาพร ตลอดจนนายสังคีต พิริยะรังสรรค์ ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการแบ่งค่าคอมมิชชั่น โรลลิง ให้แก่ลูกค้าที่เดินทางไปเล่นการพนันก็เป็นเรื่องขึ้นอยู่กับข้อตกลงระหว่างตัวแทนบ่อนกาสิโนกับลูกค้าที่เดินทางไปเล่นการพนันจะตกลงกัน มิได้ถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติเหมือนกันทั้งหมด ดังนั้น ที่นางพรสุขอ้างว่าไม่ได้แบ่งค่าคอมมิชชั่น โรลลิง ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ เนื่องจากนางพรสุขได้ให้บริการในเรื่องตัวเครื่องบิน ตลอดจนค่าอาหารและที่พักแก่ผู้คัดค้านที่ ๑ นั้นจึงมีเหตุผลข้ออ้างของผู้คัดค้านที่ ๑ เกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงินจำนวนดังกล่าวจึงยังมีข้อที่น่าสงสัยอยู่ พยานหลักฐานจากการไต่สวนของศาล ไม่ว่าจะเป็นพยานบุคคลหรือพยานเอกสารไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังหักล้างพยานหลักฐานในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เห็นเป็นอย่างอื่น เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเห็นได้โดยชัดแจ้งว่าเงิน ๑๗๕,๔๘๐,๐๐๐ บาท ดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่มีได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ องค์กรตะเสียงข้างมากจึงมีมติว่าคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ เกี่ยวกับเงินจำนวนนี้ฟังไม่ขึ้น

ทรัพย์สินตามคำร้องของผู้ร้องข้อ ๓.๓ และข้อ ๓.๔ จำนวนหลัง คือ เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๗ - ๑ - ๑๕๓๐๖ - ๕ บัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ นำฝากเป็นเงินสดเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๖,๔๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านทั้งสองยื่นคำร้องคัดค้านว่า เป็นเงินของผู้คัดค้านที่ ๒ จากการเก็บสะสมเงินตราต่างประเทศที่ได้จากการเดินทางไปเล่นการพนันที่ต่างประเทศและผู้คัดค้านที่ ๒ นำติดตัวเข้ามาในประเทศไทยแลกเป็นเงินบาทนำฝากธนาคารดังกล่าว ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้คัดค้านทั้งสองทำหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงและให้การต่อคณะกรรมการไต่สวนในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า เงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้มาจากการเดินทางไปเล่นการพนันในประเทศต่างๆ คือ ประเทศออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ ๒๑ ถึง ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ ๒๕ ถึง ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ประเทศออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ ๑๑ ถึง ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ และเมืองมาเก๊า ระหว่างวันที่ ๑๘ ถึง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้นำเงินตราต่างประเทศสกุลของประเทศดังกล่าวเข้ามาในประเทศไทยมาแลกเป็นเงินบาท ผู้คัดค้านที่ ๒ ให้การด้วยว่า การเล่นการพนันดังกล่าวมีทั้งเล่นได้และเล่นเสีย แม้ผลที่สุดจะเล่นเสีย แต่ในขณะที่เล่นถ้าเล่นได้ บางครั้งผู้คัดค้านที่ ๒ ก็จะเก็บชีพสดหรือชีพเป็นไว้แล้วนำไปแลกเงินสด ถือเงินสดกลับ

ประเทศไทย ในชั้นศาลผู้คัดค้านทั้งสองมาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว และเบิกความว่า การไปเล่นการพนันของผู้คัดค้านที่ ๑ บางครั้งผู้คัดค้านที่ ๒ จะไปด้วย เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ เล่นการพนันได้ก็จะให้รางวัลแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ กับมีนายวิรัตน์ บุญซอ่อน คนขับรถของผู้คัดค้านที่ ๑ มาเบิกความว่า เคยขับรถให้ผู้คัดค้านที่ ๒ ไปที่ร้านรับแลกเงิน ๔ ถึง ๕ ครั้ง แต่จะแลกเปลี่ยนจำนวนเท่าใด พยานจำไม่ได้ และมีนายพิชญกร น้องชายผู้คัดค้านที่ ๒ เบิกความว่า เงินตราต่างประเทศที่ผู้คัดค้านที่ ๒ เก็บสะสมไว้ได้มาจากการไปเล่นการพนันกับผู้คัดค้านที่ ๑ พยานเคยไปแลกเงินกับผู้คัดค้านที่ ๒ เห็นว่า ผู้คัดค้านทั้งสองไม่มีเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าเงินทั้งสองจำนวนได้มาจากการนำเงินที่ได้จากการเล่นการพนันไปแลกดังที่ผู้คัดค้านทั้งสองอ้าง ในเรื่องเงินรางวัลที่ได้จากผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้คัดค้านที่ ๒ ไม่เคยให้การเรื่องนี้ต่อคณะกรรมการไต่สวนแต่อย่างใด ที่ผู้คัดค้านที่ ๒ อ้างว่านำเงินตราต่างประเทศเข้ามา ก็ไม่ปรากฏหลักฐานเช่นกัน เงินทั้งสองจำนวนดังกล่าวรวมกันแล้วเป็นเงิน ๑๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท นับว่าเป็นเงินจำนวนมากพอสมควร ผู้คัดค้านทั้งสองอ้างว่าได้มาจากการเดินทางไปเล่นการพนัน ๔ ครั้ง ในจำนวนนี้ผู้คัดค้านทั้งสองยอมรับข้อเท็จจริงในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า เล่นเสีย ๒ ครั้ง คือการเล่นที่ประเทศมาเลเซียและเมืองมาเก๊า โดยที่ประเทศมาเลเซียผู้คัดค้านที่ ๑ เล่นเสีย ๒๔,๓๐๐,๐๐๐ บาท และเมืองมาเก๊า ผู้คัดค้านที่ ๒ เล่นเสีย ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ยังไม่น่าเชื่อว่าจะเหลือเงินตราต่างประเทศกลับมาแลกเปลี่ยนเงินบาทได้จำนวนมากเช่นนั้น ดังนั้น พยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนของศาล ข้อเท็จจริงไม่อาจรับฟังได้ว่าผู้คัดค้านที่ ๒ นำเงินตราต่างประเทศที่ได้จากการเล่นการพนันหรือเงินรางวัลที่ได้รับจากผู้คัดค้านที่ ๑ เข้ามาในประเทศไทยตามจำนวนที่อ้าง ผู้คัดค้านทั้งสองจึงไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นเงินสะสมส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ก็พิสูจน์ไม่ได้ว่าเป็นทรัพย์สินที่มีได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ องค์กรจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าคำคัดค้านของผู้คัดค้านทั้งสองเกี่ยวกับเงินจำนวนดังกล่าวฟังไม่ขึ้น

ทรัพย์สินตามคำร้องของผู้ร้องข้อ ๓.๕ ข้อ ๓.๑๐ และข้อ ๓.๑๑ คือ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด สาขาอมวงศวาน บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๓๑๕ - ๓ - ๐๒๗๖๕ - ๒ บัญชีชื่อ นายจิรายุ จรัสเสถียร นำฝากวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวนชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้คัดค้านที่ ๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงตามหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ว่าเงินทั้งสามจำนวนดังกล่าวเป็นของผู้คัดค้านที่ ๑ แต่ไม่ได้ชี้แจงว่าได้เงินดังกล่าวมาอย่างไร ในชั้นยื่นคำคัดค้านต่อศาลอ้างว่าเป็นเงินที่ได้จากนายพินิจ จารุสมบัติ แต่ในชั้นไต่สวน ผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ตกลงจะทำงานการเมืองร่วมกับ

นายพินิจ จารุสมบัติ หัวหน้าพรรคเสรีธรรม มีผู้สนับสนุนพรรคเสรีธรรมมอบเงินให้ผู้คัดค้านที่ ๑ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมทางการเมืองรวม ๓ ครั้ง เงินทั้งสามจำนวนได้รับมาเป็นเงินสด ผู้คัดค้านที่ ๑ ให้นายจิรายุนำไปชำระหนี้การพนัน แต่นายจิรายุกลับนำไปเข้าบัญชีเงินฝากของตนเอง เพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงว่ารายการบัญชีเงินฝากของนายจิรายุมีเงินหมุนเวียน ทำให้ธนาคารเชื่อถือ หลังจากนั้นผู้คัดค้านที่ ๑ สั่งให้นายจิรายุถอนเงินโดยออกเช็คชำระหนี้การพนัน ซึ่งปรากฏหลักฐานตามเช็คเอกสารหมายเลข ร.๔ หน้า ๑๒๗, ๑๒๘ และ ๑๓๒ ว่า นายจิรายุได้ถอนเงินชำระหนี้ให้แก่พันตำรวจโท ปกรณ์เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ เห็นได้ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างถึงแหล่งที่มาของเงินทั้งสามจำนวนแตกต่างกัน ทั้งชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชื่นชมคำคัดค้านและชั้นไต่สวนของศาล แม้ผู้คัดค้านที่ ๑ จะมีพยานบุคคลมาเบิกความสนับสนุนโดยมีนายวินยา มกรพงศ์ เบิกความว่า พยานทำธุรกิจส่งออกของเด็กเล่นไปต่างประเทศ พยานเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองกับพรรคเสรีธรรม หลังจากที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ตกลงจะมาร่วมงานทางการเมืองด้วย ซึ่งการทำกิจกรรมทางการเมืองจะต้องใช้เงินสร้างพื้นฐานทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง กลุ่มของพยานจึงได้รวบรวมเงินสนับสนุนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยเป็นเงินส่วนตัวของพยาน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท พยานได้นำเงินทั้งหมดไปมอบให้นายโกวิท ภูตะคาม ในราวกลางเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ นายศิริทัต โรจนพฤษ์ เบิกความว่า พยานประกอบธุรกิจโทรคมนาคม พยานเป็นผู้มอบเงินสนับสนุนทางการเมืองให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยนำไปมอบให้ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยตรงที่บ้านของผู้คัดค้านที่ ๑ กับมีนายโกวิท ภูตะคาม เบิกความว่า ประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ พยานได้รับมอบเงินจากนายวินยา ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อจะส่งไปช่วยกิจกรรมทางการเมืองของผู้คัดค้านที่ ๑ พยานได้นำเงินไปมอบให้นายจิรายุผู้ช่วยผู้คัดค้านที่ ๑ เพราะขณะนั้นผู้คัดค้านที่ ๑ อยู่ต่างประเทศ โดยส่งมอบเงินสดให้ที่ลานจอดรถอู่พงษ์คลินิก ซึ่งอยู่แถวสามเสน นอกจากนี้พยานได้รวบรวมเงินจากผู้ที่ยื่นเคยและสนับสนุนทางการเมืองได้ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นำไปส่งมอบให้นายจิรายุที่เดิม หลังจากนั้นผู้คัดค้านที่ ๑ ได้มาร่วมงานกับพรรคเสรีธรรม มีการเปิดตัวกันที่ทุ่งศรีเมือง จังหวัดอุดรธานี เห็นว่าในการไต่สวนของคณะอนุกรรมการไต่สวนชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีโอกาสให้การและทำหนังสือชี้แจงหลายครั้ง แต่ไม่ได้ให้การหรือชี้แจงว่าได้เงินดังกล่าวมาอย่างไร ซึ่งหากเป็นเงินที่ได้รับมาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมทางการเมืองดังที่ผู้คัดค้านที่ ๑ อ้างในชั้นศาล ก็ไม่ใช่เรื่องเสียหายถึงขนาดที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะต้องปกปิดที่มา ถ้าเทียบกับข้ออ้างของผู้คัดค้านที่ ๑ เกี่ยวกับเงินยอดอื่นที่ว่าได้มาจากการเล่นการพนันแล้ว ข้ออ้างตามเหตุผลนี้ยังจะเสียหายน้อยกว่าการอ้างว่าได้มาจาก

การเล่นการพนันเสียอีก ส่วนในชั้นศาลที่ผู้คัดค้านที่ ๑ และพยานมาเบิกความก็ปรากฏว่ามีข้อสงสัยอยู่หลายประการ กล่าวคือ เหตุใดจึงต้องส่งมอบเงินงวดแรกโดยเร่งรีบในขณะที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เดินทางไปต่างประเทศ นอกจากนี้เงินทั้งสามจำนวนนำเข้าบัญชีธนาคารของนายจิรายุ และมีการถอนเงินโดยเช็คในวันเดียวกับที่นำเข้าบัญชีตามคำร้องของผู้ร้องทั้งสามจำนวนโดยมิได้นำไปทำกิจกรรมทางการเมืองแต่อย่างใด ประการสำคัญก็คือนายจิรายุเบิกความแต่เพียงว่าพยานได้รับเงินดังกล่าวจากผู้คัดค้านที่ ๑ โดยไม่ได้เบิกความในรายละเอียดเลยว่าพยานไปรับเงินจากนายโกวิทที่สถานจอดรถดังที่นายโกวิทเบิกความแต่อย่างใด แต่ในการไต่สวนของคณะกรรมการไต่สวนชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. นายจิรายุให้การถึงเงินดังกล่าวว่า พยานได้รับเงินสดจากผู้คัดค้านที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และได้นำเข้าฝากในบัญชีเงินฝากของพยานที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด สาขาอมวงศรัวาน เป็นการฝากให้โอนไปชำระหนี้พันตำรวจโท ปกรณ์และนางพรสุข พยานไม่ทราบและผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินนี้มาจากที่ใด อันเป็นการขัดแย้งกับคำเบิกความของนายโกวิทในข้อสาระสำคัญด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าได้รับเงินทั้งสามจำนวนดังกล่าวมาโดยชอบมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ องค์กรคณะเสียงข้างมากจึงมีมติว่าคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ เกี่ยวกับเงินทั้งสามจำนวนนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

พิพากษาให้ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒๓๓,๘๘๐,๐๐๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน

นายวิชา มั่นสกุล

นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์

นายเชียรไท สุนทรนนท์

นายไสว จันทะศรี

นายประมาณ ตียะไพบูลย์สิน

นายอำนาจ เต็มพันธ์

นายกำพล ภู่อุดแสง

นายพินิจ เพชรรุ่ง

หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมสันต์